

Sygn. akt IV CZ 8/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSN Anna Owczarek

w sprawie ze skargi powoda R. R.
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Okręgowego w S.
z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt IV Ca .../13,
w sprawie z powództwa R. R. i I. H.
przeciwko Skarbowi Państwa - Nadleśnictwu P.
o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 6 kwietnia 2016 r.,
zażalenia powoda R. R.
na postanowienie Sądu Okręgowego w S.
z dnia 8 października 2015 r., sygn. akt IV Ca .../15,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego
w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 października 2015 r. Sąd Okręgowy w S. odrzucił skargę R. R. o wznowienie postępowania, ponieważ nie została ona oparta na ustawowej podstawie wznowienia (art. 410 § 1 k.p.c.).

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że R. R. wniósł o wznowienie postępowania w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt IV Ca .../13. Jako podstawę wznowienia wskazał wykrycie po prawomocnym zakończeniu sprawy IV Ca .../13, dzięki synowi, nowego środka dowodowego w postaci mapy sporządzonej w 1937 r. przez Wojskowy Instytut Geograficzny, obrazującej zalesienie objętego procesem terenu, wykorzystanie znajdujących się na nim gruntów niezalesionych oraz układ przecinających go ciągów komunikacyjnych. Zdaniem skarżącego odnaleziona mapa była objęta klauzulą poufności i dopiero niedawno została odnaleziona w internecie. Zawiera ona informacje pozwalające odtworzyć rzeczywiste granice poszczególnych działek i podważające ustalenia faktyczne wyroku wydanego w sprawie IV Ca .../13.

Sąd uznał, że skarga o wznowienie postępowania nie została oparta na ustawowej podstawie. Skarżący nie wykazał pochodzenia mapy, jej autentyczności, znaczenia dla rozstrzygnięcia skargi i niemożności skorzystania z mapy w poprzednim postępowaniu.

W zażaleniu pełnomocnik skarżącego zarzucił naruszenie art. 410 § 1 w związku z art. 403 § 2 k.p.c. i art. 410 § 2 k.p.c. Zakwestionował zasadność odrzucenia skargi o wznowienie postępowania z powodu nieoparcia jej na ustawowej podstawie i zarzucił nieprzeprowadzenie przedstawionych przez skarżącego dowodów w celu wykazania wskazanej podstawy wznowienia. W konkluzji zażalenia wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, samo sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401-404 k.p.c. nie oznacza oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli przytoczona podstawa

rzeczywiście nie istnieje (por. postanowienia Najwyższego z dnia 15 czerwca 2005 r., IV CZ 50/05, nie publ., z dnia 15 września 2005 r., II CZ 78/05, nie publ., i z dnia 18 maja 2006 r., IV CZ 36/06, nie publ.). Należy jednak zaznaczyć, że odrzucenie skargi o wznowienie postępowania na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. dlatego, że wskazana w skardze podstawa wznowienia nie występuje, jest możliwe jedynie wtedy, gdy nie zachodzą żadne w tym względzie wątpliwości. W przeciwnym wypadku sąd powinien zażądać od skarżącego na podstawie art. 410 § 2 k.p.c. uprawdopodobnienia okoliczności stwierdzających dopuszczalność wznowienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 lutego 2009 r., I CZ 4/09, nie publ., z 18 stycznia 2012 r., II CZ 146/11, nie publ. i z dnia 21 lutego 2013 r., IV CZ 179/12, nie publ.).

Rację ma skarżący, że w rozpoznawanej sprawie nie było podstaw do uznania, że zachodzi niebudzące wątpliwości nieoparcie skargi na ustawowej podstawie wznowienia. Nie można podzielić stanowiska Sądu, że skarżący nie sprostął wykazaniu, że zachodzi wskazana przez niego podstawa wznowienia bez przeprowadzenia zawnioskowanych w skardze dowodów, w celu wykazania tej podstawy. Dla ustalenia, czy skarga została oparta na ustawowej podstawie wznowienia mogą mieć znaczenie także dowody zgłoszone w zażaleniu. Chodzi tu zwłaszcza o dowód z przesłuchania w charakterze świadka syna skarżącego M. R., który odnalazł mapę wskazaną jako nowy środek dowodowy. Istotne znaczenie mogą mieć także zeznania biegłego K. W., który wydał opinię w poprzednim postępowaniu, nie tylko z punktu widzenia istnienia obiektywnych okoliczności uniemożliwiających skarżącemu dotarcie do wspomnianej mapy, ale także ze względu na jej znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zarzuty wydania zaskarżonego postanowienia z naruszeniem przytoczonych w zażaleniu przepisów postępowania należało więc uznać za uzasadnione.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁵ § 1 i art. 108 § 2 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

jw

kc